

ZIMAD

پارادایم نوین در پیشگیری و مدیریت دیابت نوع ۲

رویکرد دقیق ژنتیکی و مداخله پایدار

بیان مسئله: نارسایی شاخص‌های سنتی در
پیش‌بینی دقیق و زودهنگام دیابت.

پرسش کلیدی: چگونه ریسک دیابت را
بهینه‌تر پیش‌بینی و متوقف کنیم؟

پاسخ اصلی: ادغام نمرات ژنتیکی، تحلیل
پاتوفیزیولوژی بین‌ارگانی و مداخلات
هدفمند سبک زندگی.

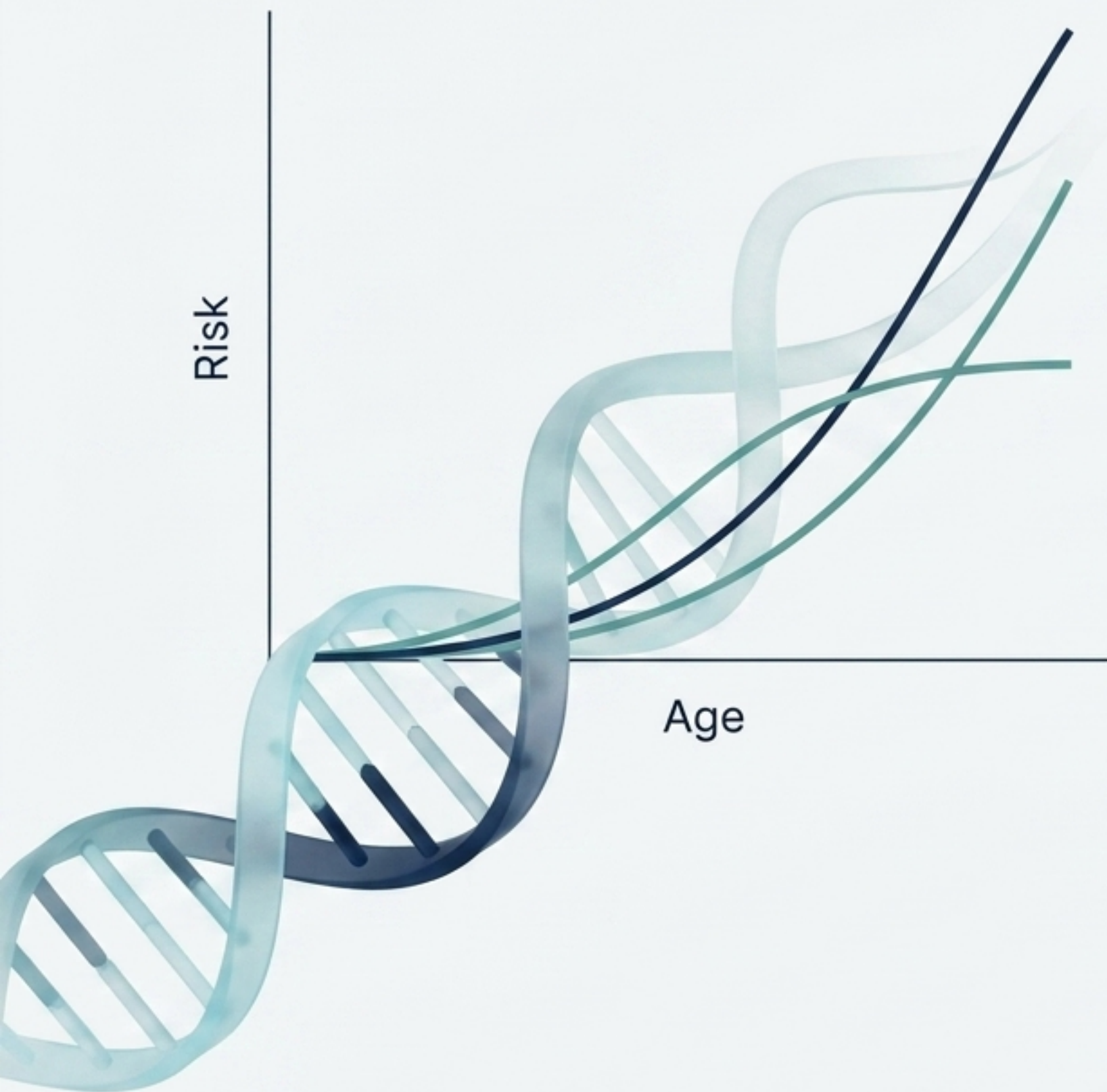
۱. پروفایل ژنتیکی (PRS):
ارزیابی ریسک فراتر از
عوامل ظاهری.

۲. نقشه‌برداری پاتوفیزیولوژی:
تحلیل سیگنالینگ ارتباطات
بین‌ارگانی.

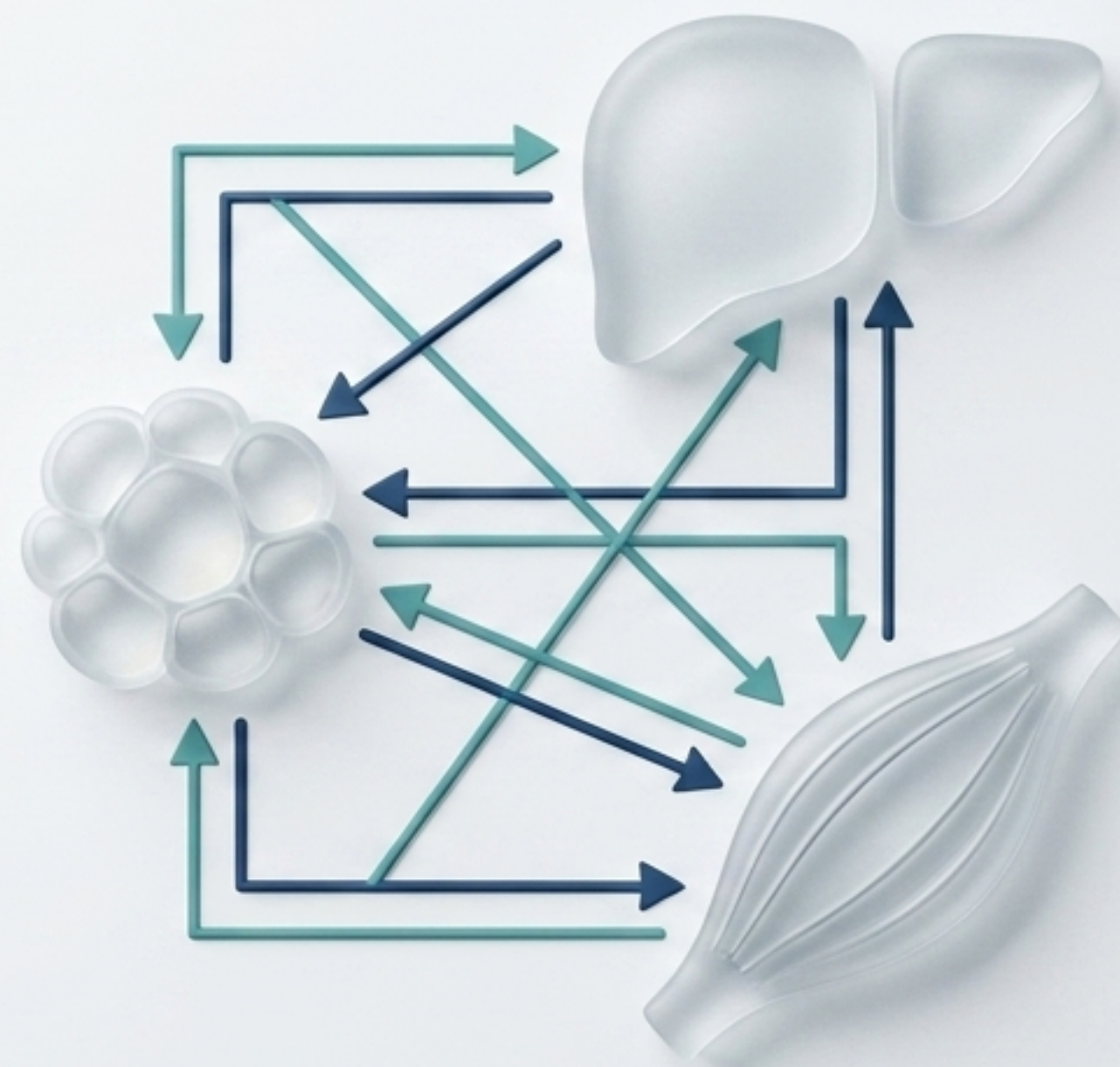
۳. مداخلات بالینی: پایش
اثرات بلندمدت راهکارهای
پیشگیرانه.

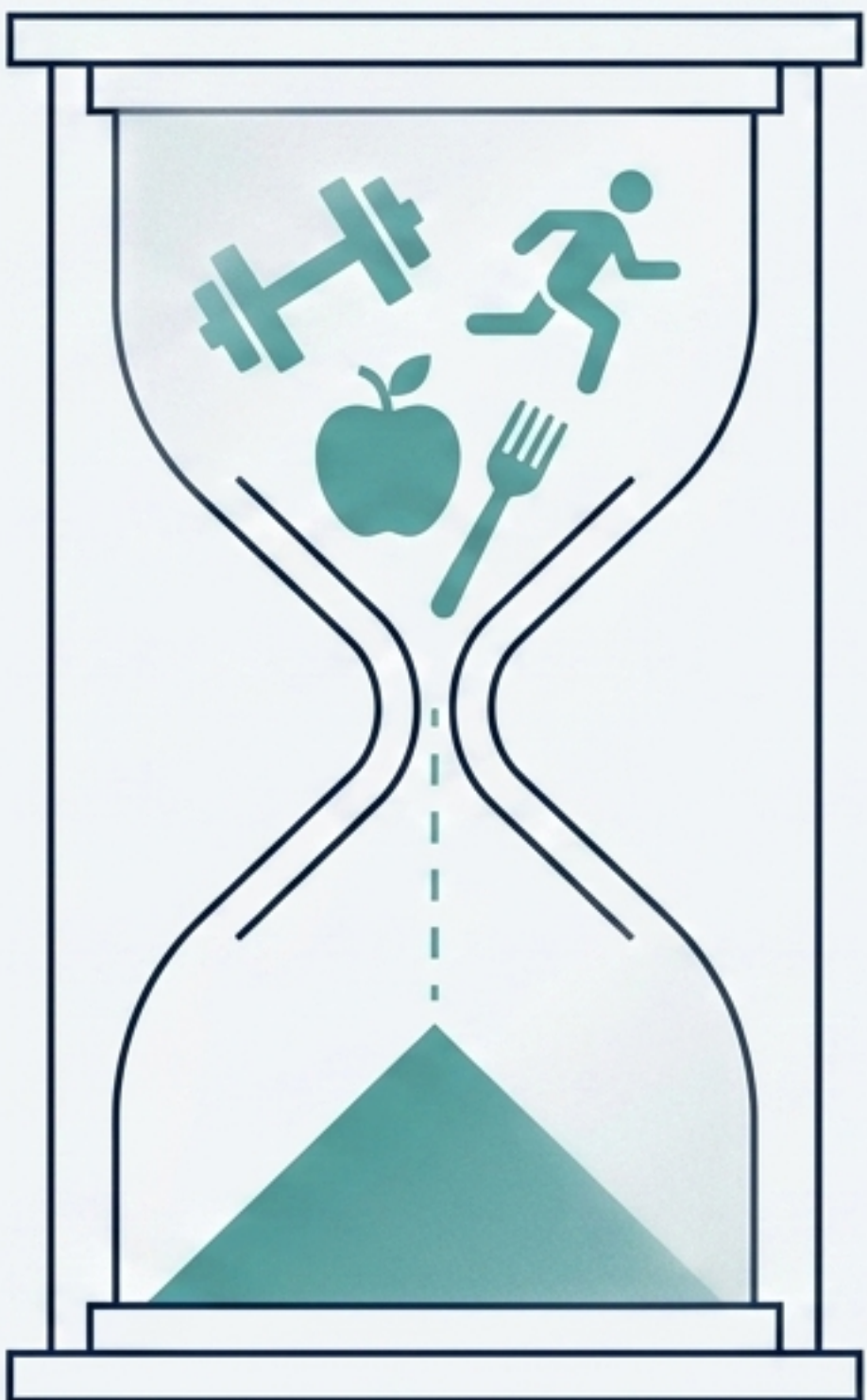

نقش تعیین کننده نمره ژنتیکی (PRS)

نمره ریسک پلی ژنیک، خطر دیابت را حتی در افراد با وزن طبیعی به شدت افزایش می دهد؛ معادل ریسک افراد دارای اضافه وزن. این یافته مدل های مدل بن های پیش بینی سنتی را متحول می سازد.

اختلال در ارتباطات بین ارگانی
دیابت صرفاً یک نقص موضعی نیست.
اختلال در پیام‌رسانی سیستمیک
میان بافت چربی، کبد و عضلات،
عامل بنیادین در توسعه مقاومت به
انسولین محسوب می‌شود.

موفقیت مداخلات پایدار ۲۱ ساله

مداخله اصولی در سبک زندگی و مصرف متفورمین، به ترتیب باعث کاهش چشمگیر ۲۴٪ و ۱۷٪ در بروز دیابت طی یک بازه ۲۱ ساله (مطالعه بالینی DPP) شده‌اند.

پیامدهای اجرایی و صنعتی

توسعه ابزارهای سلامت دیجیتال	غربالگری ژنتیکی زودهنگام
کاهش هزینه‌های سیستم درمان	پایش دقیق مداخلات فردمحور

ضرورت تغییر پروتکل‌های بالینی (ADA). هدف: جلوگیری از عوارض بلندمدت.

چشم‌انداز نهایی

گذار از مدیریت انفعالی بیماری به پیشگیری هوشمند،
تضمین‌کننده سلامت جامعه است.

پروتکل‌های سازمانی و استراتژی‌های غربالگری خود را با
راهکارهای نوین و پیشگیرانه «زیماد» هم‌گام‌سازی کنید.

